

under nr. 6 og det af mindretallet under nr. 8 stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af flertallet under nr. 6 og det af mindretallet under nr. 7 stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (venstres, det konservative folkepartis og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, idet mindretallet udtaler, at det ved 2. behandling vil stemme for det under nr. 8 stillede ændringsforslag, men i øvrigt vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og udtaler i den forbindelse:

Overalt i verden anses det for aldeles naturligt, at handlende og andre erhvervsdrivende kan rette henvendelse til forbrugerne om køb eller salg af varer eller om udførelse af tjenesteydelser. Også her i landet har det i utallige menneskealdr været sådan.

Lovforslaget betyder, at Danmark som formentlig det eneste land i verden gør sådanne dagligdags og naturlige henvendelser fra erhvervsdrivende til noget kriminelt. Baggrunden skulle efter bemærkningerne til forslaget angiveligt være dels et hensyn til privatlivets fred, dels et ønske om at beskytte forbrugerne mod en påstået risiko for misbrug og udnyttelse.

For så vidt angår første led i denne argumentation, er det ikke på nogen måde godtgjort under udvalgsarbejdet, at forbrugerne i almindelighed føler deres privatliv krænket ved, at Falcks redningskorps henvender sig for at oplyse om abonnement, ved at Kehlet-Stella Nova telefonerer for at give tilbud på portrætfotografering, ved at A/S Georg Jensen, Damaskvæveriet, Kolding, henvender sig for at sælge sine kunstnerisk og kvalitetsmæssigt fremragende duge eller sengelinned, ved produkthandlerens opkøb af gamle aviser, ved at en håndværker tilbyder at udføre en skorstensreparation eller tjære et sommerhustag, eller hvad der nu er tale om.

Tværtimod opfatter forbrugerne, med meget få undtagelser, sådanne henvendelser som noget naturligt og positivt.

Skulle man endelig imod al sund fornuft begynde at bygge barrierer op mellem mennesker i privatlivsfredens navn, kunne der være langt kraftigere begrundelser for at forbyde henvendelser fra religiøse og politiske bevægelser, der naturligt har en langt mere privat og personlig karakter og derfor hyppigt virker krænkende. Sådanne henvendelser beskæftiger lovforslaget sig ikke med.

Det andet led i argumentationen for forslaget er et ønske om at beskytte forbrugerne imod en påstået risiko for misbrug og udnyttelse ved dørsalg. Det er ikke under udvalgsarbejdet påvist, at sådant misbrug skulle forekomme i noget som helst tilfælde, der ikke allerede er omfattet af aftalelovens §§ 30, 31 og 36.

Lovforslaget er derfor urimeligt. Hertil kommer, at det skaber arbejdsløshed. Falcks redningskorps' salginspektører, fotograferne hos Kehlet-Stella Nova, designere, arbejdere og funktionærer ved Damaskvæverierne og andre vil blive ramt. Også af denne grund tager fremskridtspartiet afstand fra lovforslaget.

Samtidig stiller fremskridtspartiet en række ændringsforslag, jfr. nedenfor under nr. 1-5 og 9-12, der vil afbøde nogle af de værste skadevirkninger ved regeringens lovforslag.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (Jørgen Junior (FP), Kjærulff-Schmidt (FP) og Voigt (FP):

Principal:

Til kapitel 2 (§§ 2-4)

1) *Kapitel 2* udgår.

Subsidiært:

Til § 2

2) I *stk. 2* indsættes som *nr. 5*:

»5) køb af gamle aviser, brugte flasker, metal og andre produkter, der opkøbes med henblik på genbrug.«